

Podanam pschikaje: Dajće Rejzorej, schtož je Rejzorowe, da chze stem tejšch Woschnoszi, aby Rejzorej k wedženju dacz, so nedyrbja kebi wjazy žadacz, dnžli schtož so jim kłuscha.

Čin tehodla Rosdželenje bes tem, schtož je twoje; a bes tem, schtož ty swojej Woschnoszi dacz masch. Pschetož Kneštwa nejšu tehodla postajene, so bychmy lutych Prošerjow činili, a so by nihto ničžo newobkhowat. Tehodla dawamy Woschnoszi Dawki, Dajn a Rentu, so bychy Podani pschi swojim wostaci, swoju žiwnoš, so a tych swojich Čješju sejšwicž, a to swoje pschisporicž moli.

Trechi so pak Musa, so so k Sdžerženju krajneho Mjera pschecžiwu Hoszi njeschto činicz dyrbi, da so nihto stajicz nedyrbi, ale s Čžjetom a s Kubtom Woschnoszi rad pomhacz a wudžeržecz, tak dolho hacž može. Ale dnž tajke krajna wulka Musa neje, da nedyrbi Woschnosž nemdrje knežicž, Podanam welje

nenaklasž, ale jich pschi starych Dawkach, kiz so hjeschče sejšdu, wostajicz. Hewak mozuje so wona teho, kotrež je nje neje, a nawabi kebi Boži Njew pschecžiwu so, kotryž psches Smjesch, žusnych Njepschecželow a druhe Pucze tych Tyrannow schtrassuje.

Stem njech je dosž wot dženšnischeho Szenia. Boh daj swoju Nadu, naschej Woschnoszi a nam, so bychmy swobej Thelow Bohu dawali, schtož je mu dawacz winojczi smy. Da budže so to druhe pjeknje namakacz, menujzy, so budžemy Rejzorej tejšch dawacz, a won budže bracz, schtož je jeho. A duž budžemy ton nasch postajeny Čžak we pjeknym mjernym a Bohu spodobnym. Čžaku dokonjecž, a psches Wjeru do Krystuša potom wječnu Sbožnosž dostacz.

To sposchcz nam nasch luby Boh a Anes psches Krystuša nascheho Anesa a swjas teho Ducha, Amen!

Na schtyri a dwazetu Nedželu po swjatej Trojizy.

Gradujće so Wjerjazi,
Schto byschče so chzyli studžicž?
Smerež was požrecž nemože,
IŠUS chze was sašo sbudžicž,
Kecže. Anebju Wutroba!
Tam masch twojeho Sbožnika, Amen!

Nneje IŠUS, ty Sapocjerjo a Dokonerjo nascheje Wjery, sahoj nas psches tvoj ju swjatu Krej, wot nascheje krawaneje Korosže, wot naschich Njehow, kotrež su Krej cjerwene, so bychy Snje bjeke byte. Jesata I. v. 18. Wodaj je nam ludym Njeschnikam, korsiž so my kebi we Poniznoszi čžisčezimy. A dnž so tak kebi čžisčezecz dyrbimy, psches ton wulki Lud teho Swjeta, kiz jeno Nowinow, aby